

“कूटपक्षे वरीराघे कवकाय्याधिष्ठितम् । तत्पुष्पं
चक्रकक्षेयं शकं दशविधं स्तुतम्” इत्युक्तेषु ७ वृत्ता-
दीनां पञ्चादिषु न० । तत्र १ मूलं मूलकादेः । २ यत्
माकाकादेः । ३ वरीरं वंशादेः । ४ कष्यं वेलादेः । ५ कषं
कुषाकादेः । ६ कायं उत्पलादेः । ७ अधिष्ठितं तावा-
स्विमज्जादेः । ८ तवक् मातृकाकादेः । ९ पुष्पं कोविदा-
रादेः । १० कष्यं कलिदादेः । भावप्र० कष्यचोक्तं यथा
“पलं पुष्पं कषं माकं कन्दं संसेदजं तथा । शकं कष-
विधसहितं शुद्धं विद्याद्यधोत्तरम्” । “प्रायः शाकानि
वर्षाणि विरज्यन्ति शुद्धिं च । कृत्वाणि मङ्गलार्थाणि
सुखविष्णुनाम्नानि च । शकं भिक्षुति वपुरस्ति
निहन्ति नेत्रम् वर्षं विनाशयति रक्तमप्यापि शुक्लम् ।
प्रसाध्यं च कुर्वते पक्षितश्च नूनम् हन्ति स्मृतिं गति
मिति प्रयदन्ति तज्ज्ञाः” । एहीपमेदे मूलपु० १२१ अ०
तत्प्रमाणाद्युक्तं यथा

“शाकहीपस्य वक्ष्यामि यथावदिह निबन्धम् । कष्यमानं
मिथोपध्वं शाकं हीपं हिलोत्तमाः । । जम्बूदीपस्य वि-
काराद्द्विगुणस्य विकारः । विकारात् द्विगुणस्यापि
वरीकाहः सन्नतः । तेनाहतः सप्तहोत्रं द्वितीयो
जवचोदकः । तत्र पुण्या जनपदा चिरात् स्थिते
जनः । कुत यत्र च दुर्मिषं जवातेजोयुतेष्विह ।
तत्राणि पर्वताः शुद्धाः सप्तैव जन्मभूमिताः । शाकहीपा-
दिषु तेषु सप्त सप्त नगास्त्रिषु । कृत्वायताः प्रति-
दिशं मिथिषाः पर्वतोत्तमाः । । रत्नाकराद्भिन्नामानः
शानुनजो महाचिताः । सनोदिताः प्रतिदिशं हीपवि-
कारमानतः । अभवत्तावनादौ च जवचोदीरसानरी ।
शाकहीपे तु वक्ष्यामि सप्त दिव्यान् महाचवान् । देवमि-
जन्मयुतः प्रथमो मेरुस्थितः । प्रागायतः च शीवर्षं
उदयो नाम पर्वतः । तत्र मेवास्तु उच्चैर्षं प्रभवन्त्यप-
यानि च । तस्यापरेण समुद्रान् जलधारो महा-
गिरिः । स वै चन्द्रः समाख्यातः सर्वोपधिवसन्निवतः ।
तस्यास्त्रितुपादत्ते वायवः परमश्रवम् । नारदो नाम
चैवोक्तो दुर्गमेवो महाचितः । तत्राचको सप्तमो पूर्वं
नारदपर्वतो । तस्यापरेण समुद्रान् ग्रामो नाम महा-
गिरिः । तत्र ग्रामस्यनापकाः प्रजाः पूर्वमिमाः विच ।
स एव दुन्दुभिर्नाम ग्रामपर्वतवर्धिभः । शन्द्रस्त्युः
पुरा तस्मिन् दुन्दुभिस्ताडितः सुरैः । रत्नवाचान्तरमयः
शानुमचवान्तराद्यम् । तस्यापरेण रत्नतो महानसो-

गिरिः स्तुतः । स वै शीमक इत्युक्तो देवैर्ब्रह्माक्षतं
पुरा । चन्द्रतस्यास्तुष्टेव मातृरथे मन्त्रता । तस्या-
परे चाम्बिकेयः समनाचैव स स्तुतः । चिरग्यासो
वराहेश तस्मिन् शैवे निपूतितः । चाम्बिकेयात् परो
रम्यः सर्वोपधिविबोद्धतः । विष्णुस्तु समाख्यातः
स्काटिकस्तु महान् गिरिः । यक्षादिभ्याजते वज्रिभि-
भ्यामसो न स स्तुतः । शैवेण केयवेत्युक्तो यतो वायुः
प्रवाति च । तेषां वर्षाणि वक्ष्यामि पर्वतानां हिलो-
त्तमाः । शृणुध्वं नामतस्तानि यथावदुत्तमैः । हि-
मालान्येव वर्षाणि यथैव गिरयस्तथा । उदयकोदयं
वर्षं जलधारेति विस्तृतम् । नाम्ना गतभवं नाम वर्षं
तत् प्रथमं कृतम् । द्वितीयं जलधारस्य सुकुमारमिति
कृतम् । तदेव त्रैश्वरं नाम वर्षं तत् परिकीर्तितम् ।
नारदस्य च वीनारत्नदेव च सुखोदयम् । ग्रामपर्वत-
वर्षं तदनीपकमिति कृतम् । आनन्दकमिति प्रोक्तं
तदेव सुनिभिः शुभम् । शीमकस्य शुभं वर्षं विधायं
कुसुमोत्तरम् । तदेवास्त्रितमित्युक्तं वर्षं शीमकसंज्ञितम् ।
चाम्बिकेयस्य मेनाकं जेनकक्षेत्रं तत् कृतम् । तदेव
भुवमित्युक्तं वर्षं विष्णुसंज्ञितम् । हीपस्य परि-
चाहस्य सुखदीर्घस्येव च । जम्बूदीपेन संज्ञातं तस्य
मध्ये वनस्थितम् । शाको नाम महाहयः प्रजापाल
सहासुमाः । एतेषु देवमन्त्राः सिद्धाश्च सप्त चारण्यैः ।
विश्वरत्नि रत्नो च उग्रप्रमानाश्च तैः सह । तत्र पुण्या
जनपदाचातुर्वर्ष्यसंभूमिताः । तेषु नद्याश्च सप्तैव प्रति-
वर्षं सप्तग्राः । हिमाल्या चैव ताः सर्वा गङ्गा सप्तविधा
कृता । प्रथमा सुकुमारीति गङ्गा शिवजया शुभा ।
सुनितप्ता च नाम्नेषा नदी सम्परिकीर्तिता । सुकुमारी
तपःसिद्धा द्वितीया नामतः स्तुतो । मन्दा च पावनी
चैव तृतीया परिकीर्तिता । मिथिषा च चतुर्थी
स्यात् द्विविधा च पुनः कृता । इत्युव पञ्चमी छेया
तथैव च पुनः कुहः । मेघुका चाम्बुता चैव षष्ठो सम्प-
रिकीर्तिता । सुकता च गमनी च सप्तमी परिकी-
र्तिता । एताः सप्त महाभागाः । प्रतिवर्षं शिवोदकाः ।
भावमन्ति जनं सर्वं शाकहीपनिवासिनम् । अभिगच्छन्ति
तावान्ता नदनद्याः सरांसि च । मङ्गदकपरिकावा
यतो वर्षति वायवः । तावान्तु नामधेयानि परिनाम्नं
तथैव च । न शक्यं परिसंख्यातुं पुण्यान्ताः सरि-
दुत्तमाः । ताः पिवन्ति सदा कृता नदीर्जगुपदास्तु ते ।